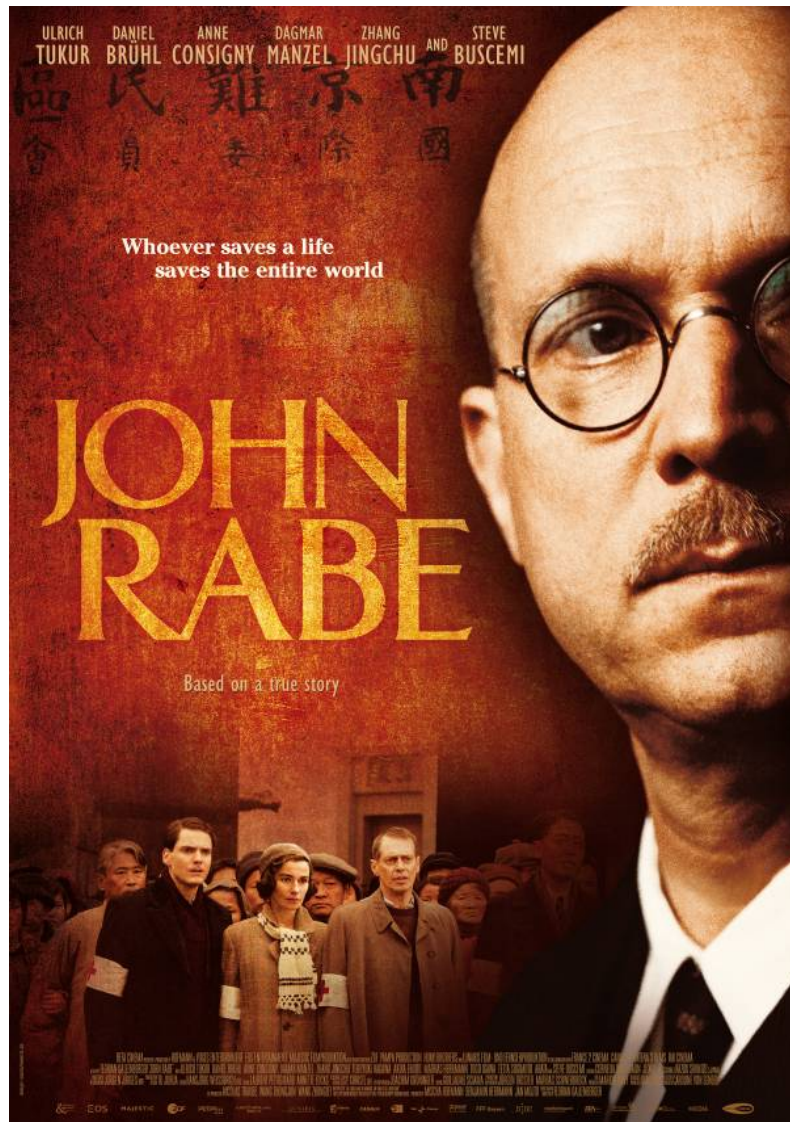

ABC/ CINEMIEN presenteert:

John Rabe

Winnaar Lola Beste Film 2009

Winnaar Lola Beste Mannelijke Hoofdrol 2009

Een film van Florian Gallenberger

Nederlandse release: 26 november 2009

John Rabe - synopsis

Academy Award™ winnaar Florian Gallenberger verfilmde het waargebeurde verhaal van de Duitse zakenman John Rabe die tijdens de Japanse bezetting van Nanking tweehonderduizend Chinezen het leven redde. Met vier German Film Awards bekroonde internationale produktie. Hoofdrollen in de film worden vertolkt door Ulrich Tukur (Das Weisse Band), Daniël Bruhl (Good Bye Lenin!), Anne Consigny (Un conte de Noël) en Steve Buscemi (Fargo).

In 1937 wordt Nanking aangevallen en overgenomen door het Japanse keizerlijke leger. Een grootschalige massamoord volgt. Industrieel John Rabe (ook wel de Oskar Schindler van China genoemd) weet echter met enkele andere buitenlanders een beschermde zone voor burgers op te richten, waardoor duizenden mensen de dood ontlopen. John Rabe is een meeslepend drama, waarin de krankzinnigheid van oorlog en de heldenmoed van een enkeling centraal staan.

134 min. / 35 mm / Kleur / Duitsland, Frankrijk en China 2009

german
films

John Rabe - distributie

John Rabe wordt in Nederland gedistributeerd door ABC/ Cinemien. Beeldmateriaal kan gedownload worden vanaf: www.cinemien.nl/pers of vanaf www.filmdepot.nl

Voor meer informatie kunt u zich richten tot Gideon Querido van Frank, +31(0)20-5776010 of gideon@cinemien.nl

John Rabe - crew

Regie	: Florian Gallenberger
Camera	: Jürgen Jürges
Scenario	: Florian Gallenberger
Montage	: Hansjörg Weißbrich
Productie	: Mischa Hofmann (Hofmann & Voges Entertainment) Benjamin Herrmann (Majestic Filmproduktion) Jan Mojto (EOS Entertainment)
Casting	: Cornelia von Braun
Kostuums	: Lisy Christl
Muziek	: Laurent Petitgirard, Annette Focks

John Rabe - cast

John Rabe	: Ulrich Tukur
Dr. Georg Rosen	: Daniel Brühl
Dr. Robert Wilson	: Steve Buscemi
Valérie Duprès	: Anne Consigny
Dora Rabe	: Dagmar Manzel
Langshu	: Zhang Jingchu
Prins Asaka Yasuhiko	: Teruyuki Kagawa
Werner Fliess	: Mathias Herrmann
Kolonel Kesago Nakajima	: Tetta Sugimoto
Generaal Iwane Matsui	: Akira Emoto
Dr. Oskar Trautmann	: Gottfried John

John Rabe - Florian Gallenberger

Florian Gallenberger (1972, München) studeerde aan de Hochschule für Fernsehen und Film in München van 1992 tot 1998. Hij kreeg al snel aandacht in de filmwereld door zijn samenwerking met Wim Wenders, een van Duitslands belangrijkste regisseurs, aan de film *DIE GEBRÜDER SKLADANOWSKY* (1995). Het grote succes kwam met zijn afstudeerfilm *QUIERO SER* waarvoor hij in 2001 de Oscar won voor beste korte film. Ook zijn debuutfilm *SCHATTEN DER ZEIT* (2004) werd bekroond.

Filmografie:

2009 John Rabe
2004 Schatten der Zeit
1999 Quiero Ser (korte film)
1997 Hure (korte film)
1997 Tango Berlin (korte film)
1993 Mysterium einer Notdurftanstalt (korte film)

John Rabe - Florian Gallenberger over zijn film

“In maart 2006 ging ik voor het eerst op reis naar China met de dagboeken van John Rabe in mijn bagage en een idee voor een grote speelfilm in mijn hoofd, gebaseerd op de gebeurtenissen van 1937 uit het dagboek. Op dat moment was ik mij er al van bewust dat de persoon Rabe en zijn verhaal een gevoelig onderwerp is. Aan de ene kant zorgt het thema van het bloedbad van Nanking steeds maar weer voor spanningen tussen de verhouding van China en Japan, omdat in alle twee landen de schuldvraag anders wordt beantwoord. En dan heb je nog de Duitse kwestie: is het mogelijk om als Duitser een film te maken waarin de hoofdrol een NSDAP-lid is die door een moedige inzet van de hakenkruisvlag probeert Chinese burgers te laten ontkomen aan de Japanse aanvallers?”

“Om deze vraag voor mezelf te kunnen beantwoorden besloot ik om allereerst de context, het land China, te leren kennen, en ook zijn receptie vandaag de dag, zodat ik naast mijn theoretische kennis ook een goed visueel beeld kon krijgen. Ik wilde - zo ver dat mogelijk was - zelf ervaren wie deze persoon was voordat ik de beslissing kon nemen of men een film over hem zou kunnen maken, zou durven maken of misschien zelfs zou moeten maken.”

“Zo ging ik dus als toerist naar China zonder daar iemand in te lichten over mijn filmplannen. Ongestoord en onafhankelijk wou ik voor mijzelf een beeld creëren. Na de eerste paar dagen in Sjanghai, waar ik met verbazing naar deze fascinerende en tegelijkertijd beangstigende metropool keek, zette ik mijn reis naar Nanking voort. Op weg daar naartoe ging mijn mobiele telefoon over die ik net had gekocht, en waarvan alleen mijn vrouw en enkele vrienden in Duitsland het nummer hadden. Aan de lijn meldde zich een zeer vriendelijke Chinese dame, die mij in uitstekend Engels bedankte voor de moeite die ik door de lange reis naar China nam om hier een film over John Rabe en het bloedbad van Nanking te maken. Zij moest mij helaas mededelen dat het niet mogelijk was deze film in China te kunnen maken omdat het Central Comité van de Communistische Partij China besloten had dat er maar een enkele, officiële film over dit onderwerp gemaakt mocht worden. En hiervoor was reeds een regisseur gekozen. Het speet haar zeer, maar ze hoopt dat ik desondanks noch van mijn reis en het land zou genieten. Vervolgens hing zij op. Ik was sprakeloos. Hoe wist zij dat ik er was, dat ik van plan was een film over John Rabe te maken, en bovenal, hoe kwam zij aan mijn nummer? Ik kreeg de kriebels, ik werd bespied. Ik werd in de gaten gehouden door iemand die mij niet was opgevallen...”

“Aangekomen in Nanking bezocht ik het monument van het bloedbad van Nanking, wat een pakkend beeld geeft van de gruwelijkheden en het lijden. Toen ik het bestuur van het museum uiteindelijk vroeg of er nog overlevende waren en of het mogelijk zou zijn om kennis te maken met ze, vernam ik dat er een groot aantal bejaarden bestaat dat zich het bloedbad nog kunnen herinneren. Echter, een afspraak met deze mensen zou alleen gemaakt kunnen worden met de toestemming van het Central Comité van de Communistische Partij China. En mocht ik *die* filmmaker uit Duitsland zijn, dan zou de aanvraag zinloos zijn, omdat wij al te horen hadden gekregen dat ons niet was toegestaan de film te maken. Ik was verbijsterd en kwaad. Ik kon niet begrijpen waarom ik overal voor gesloten deuren stond. Wat had men tegen mijn project? Al mijn verzoeken om mijn intenties uit te leggen, werden afgewezen. Voor de eerste keer was ik bereid om de film op te geven.”

“Neerslachtig ging ik, begeleid door mijn nieuwe vertaalster (de vorige had ik laten vervangen omdat ik hem ervan verdacht de spion te zijn), verder met mijn bezichtiging van de laatste overgebleven steegjes van het oude stadsdeel van Nanking, toen plotseling een sympathieke, lange heer met spierwit haar voor mij stond. We knikten elkaar vriendelijk toe, ik sprak mijn *Ni hao* uit en hij glimlachte een prachtige lach vol warmte en begrip. Ik had een Idee: ik verzocht de vertaalster de oudere man te vragen of hij geboren was in Nanking en, mocht het niet al te onbeleefd zijn, hoe oud hij was. Dezelfde glimlach vormde zich weer op zijn gezicht en hij zei, dat hij 83 is en zijn hele leven in Nanking gewoond had. Ik wachtte een ogenblik om te zien of hij zou zeggen: “U bent zeker de filmmaker uit Duitsland? Dan weet u toch zeker dat ik niet met u mag praten?” Hij zei dit echter niet. Toen de vertaalster hem vertelde dat ik uit Duitsland hierheen was gekomen om er achter te komen wat John Rabe teweeg had gebracht, begonnen zijn ogen lichtelijk te glimmen en nodigde hij ons uit naar zijn thuis.”

“De heer Gao en zijn vrouw konden zich nog heel goed aan de tijd van de Japanse invasie herinneren. Hij was toen 13 jaar oud en was ervan overtuigd dat als je van buitenlanders aangevallen werd, je ook alleen door buitenlanders beschermd kon worden. Dit bleek in zijn geval ook waar te zijn omdat hij, samen met zijn moeder en broer en zussen, toevlucht vond in de tuin van een buitenlander. Waar was dit, vroeg ik hem. “Het huis stond bij Xiaofen Qiao, op de hoek van Guangzhoustraat.” Ik kon mijn ontroering nauwelijks verbergen. Dit was het adres van John Rabe. Op dit moment werd voor mij de vraag, of ik deze film zou kunnen maken, zou durven maken of zelfs zou moeten maken, beantwoord: men *moet* hem maken.”

ULRICH TUKUR (John Rabe) is een van Duitslands meest gerenomeerde acteurs. In zijn studententijd speelde hij een rol in Michael Verhoevens *Die Weiße Rose*. In München ontmoette hij vervolgens Peter Zadek, theaterregisseur, waarmee hij een creatieve en productieve samenwerking aan ging. Hierdoor startte Tukur zijn carrière in de theaterwereld van Duitsland en was veel te zien op de Deutsche Schauspielbühne in Hamburg.

Ulrich Tukur heeft vandaag de dag een lange lijst met speelfilms waarin hij o.a. naast Harvey Keitel (*Taking Sides*, 2001) en George Clooney (*Solaris*, 2003) speelt en in 2006 vertolkte hij de rol van DDR-Stasi luitenant Anton Grubitz in de oscarwinnende film *Das Leben Der Anderen* van Florian Henckel von Donnersmarck.

Geselecteerde filmografie:

2009	Das Weiße Band	Michael Haneke
2009	John Rabe	Florian Gallenberger
2007	Séraphine	Martin Provost
2006	Das Leben der Anderen	Florian Henckel von Donnersmarck
2003	Solaris	Steven Soderbergh
2001	Taking Sides	István Szabó
1982	Die Weiße Rose	Michael Verhoeven

John Rabe - cast

DANIEL BRÜHL (Dr. Georg Rosen) speelde de hoofdrol in de hit *Good Bye, Lenin!* uit 2003. Brühls rol leverde hem de prijs voor beste acteur op tijdens zowel de Europese en de Duitse Film Awards. Brühl won al eerder de prijs voor beste acteur tijdens de Duitse Film Awards voor zijn rol in de eerste speelfilm van Hans Weingartner, *Das Weiße Rauschen*. Al in 1995 verscheen Brühl in verschillende bijrollen op televisie en in film. Hij brak door in Duitsland met een rol als een middelbare scholier met een gebroken hart in de hit *Schule* (2000) van Marco Petty. Hij werd in 1978 geboren in Barcelona, spreekt naast Duits vloeiend Spaans, Engels en Frans, en speelde ook in de Spaanse film *Salvador* (2007). Dit jaar was hij te zien in de nieuwe film van Quentin Tarantino, *Inglourious Basterds*, als soldaat Fredrick Zoller.

Geselecteerde filmografie:

2009	Inglourious Basterd	Quentin Tarantino
2009	The Countess	Julie Delpy
2009	John Rabe	Florian Gallenberger
2008	Krabat	Marco Kreuzpaintner
2007	Salvador	Manuel Hueriga
2007	2 Days in Pars	Julie Delpy
2004	The Edukators	Hans Weingartner
2003	Goodbye Lenin!	Wolfgang Becker
2002	Das Weiße Rauschen	Hans Weingartner

STEVE BUSCEMI (Dr. Robert Wilson) carrière begon in 1986 met de film *Parting Glances* en heeft sindsdien een lange lijst films op zijn naam staan. Zo speelde hij in *Reservoir Dogs* (1992), *Con Air* (1997) en *Armageddon* (1998). Buscemi is een favoriet van de Coen-brothers, zo speelde hij in onder meer *Fargo* (1996) en *The Big Lebowski* (1998).

De in New York geborene Buscemi, zijn vader was Italiaans-Amerikaans en zijn moeder was Iers-Amerikaans, werkte mee aan de televisiehit *The Sopranos*. Hij regisseerde enkele afleveringen en vertolkte vanaf 2004 de rol van Tony Soprano's neef en jeugdvriend. Buscemi was vaker actief als schrijver-regisseur, zo werkte hij voor en achter de schermen van de remake van Theo van Gogh's *Interview* (2007).

Geselecteerde filmografie:

2009	John Rabe	Florian Gallenberger
2007	Interview	Steve Buscemi
2005	Romance & Cigarettes	John Turturro
2003	Big Fish	Tim Burton
1998	Armageddon	Michael Bay
1998	The Big Lebowski	Joel & Ethan Coen
1997	Con Air	Simon West
1996	Fargo	Joel & Ethan Coen
1992	Reservoir Dog	Quentin Tarantino
1986	Parting Glances	Bill Sherwood

John Rabe - prijzen en nominaties

John Rabe grote winnaar Lola's

Florian Gallenbergers film viel in de prijzen op de jaarlijkse Deutsche Filmpreis-uitreiking:

Best Film

Best Actor (Ulrich Tukur)

Best Production Design (Juhua Tu)

Best Costume Design (Lisy Christl)

Nominaties gingen ook naar:

Best Supporting Actor (Steve Buscemi)

Best Director (Florian Gallenberger)

Best Cinematography (Jürgen Jürges)

Acteur Ulrich Tukur won de prijs voor beste acteur tijdens de Bavarian Film Awards.

John Rabe - historische achtergrond

John H.D. Rabe (23 november 1882, Hamburg - 5 januari 1950, Berlijn) was een Duitse zakenman die, door zijn humanitaire verdiensten tijdens het bloedbad van Nanking, bekend staat als de Oskar Schindler van China en door sommige Chinezen levende Buddha wordt genoemd.

John Rabe en de oprichting van de veiligheidszone

Vanaf 1911 was Rabe werkzaam bij Siemens in Nanking, China. Veel Westerlingen woonden in Nanking in die tijd. Zij hielden zich bezig met handel of waren missionaris. Toen het Japanse leger Nanking naderde en begon met bombardementen, vertrokken alle buitenlanders op 22 mensen na. Op 22 november 1937, toen het Japanse leger de stad naderde, organiseerde Rabe het Internationale Comité voor de Nanking Veiligheidszone en creëerde hij een veiligheidszone om Chinese vluchtelingen van voedsel en bescherming te voorzien. De zones waren in alle buitenlandse ambassades en op de Nanking Universiteit. Rabe werd verkozen tot leider, onder meer omdat hij lid was van de Nazi partij.

In Februari 1938 keerde Rabe terug naar Duitsland met beeldmateriaal en verslagen van het bloedbad van Nanking om de nazi's de gruwelen van de Japanse overheersing te tonen. Maar de Gestapo namen zijn boeken in beslag nam en legde Rabe een zwijgplicht op. Na de oorlog weigerden de Britten lang Rabes verzoek om denazificatie. Het lukte Rabe niet meer om een verantwoordelijke rol te krijgen binnen Siemens of ergens anders, en leefde hij als arme man tot zijn dood in 1950. Zijn dagboeken verschenen pas in 1997 en in hetzelfde jaar werd zijn grafsteen van Berlijn naar Nanking vervoerd om een plek te krijgen bij de gedenkplaats van het bloedbad.

De Tweede Chinees-Japanse Oorlog en het Bloedbad van Nanking

Begin jaren 30 kwam Japan onder een steeds groter wordende invloed van ultra-nationalistische, expansionistische militairen te staan. Dit leidde tot een tweede Chinees-Japanse oorlog, die uiteindelijk uitmondde in de Tweede Wereldoorlog. Nadat generaal Hideki Tojo in 1937 tot

opperbevelhebber van het Japanse Kanto-leger wordt benoemd, bedacht het Japanse leger een excuus om op 7 juli 1937 het Chinese garnizoen bij de Marco Polo-brug, de strategische doorgang naar Peking, aan te vallen. Kort daarop werd Peking veroverd. Uiteindelijk blijft tot 1945 een groot gedeelte van China, namelijk 'Japans China', onder Japans bestuur.

Het Japanse leger trok naar Nanking, waarbij ieder dorp dat op de weg naar Nanking lag volgens het zogenaamde drie-in-een beleid (plunder, verkracht/vermoord en verbrand alles) van het keizerlijke Japanse leger verwoest werd. Op 13 december 1937 viel de hoofdstad Nanking. De dolgeslagen Japanse soldaten verkrachtten vrouwen van alle leeftijden, vermoorden Chinese burgers en krijgsgevangenen en alles werd geplunderd en afgebrand. Het bloedbad van Nanking duurde weken en heeft naar schatting aan 340.000 mensen het leven gekost. Deze zwarte bladzijde in de geschiedenis van China staat bekend als de verkrachting van Nanking en zorgt tot op de dag van vandaag nog voor beroering tussen Chinezen en Japanners.

Bij het hoofdkantoor van de Nanking “safety zone”, in het midden John Rabe.

John Rabe - De Goede Nazi van Nanking (De Bezige Bij)

John Rabe dagboek *De Goede Nazi van Nanking* wordt uitgegeven door de Bezige Bij en ligt nu in de Nederlandse boekwinkels.

Citaten uit John Rabe's dagboeken:

8 november 1937

Mij wordt verteld dat de Japanners op het ogenblik ongeveer 600 vliegtuigen in Shanghai hebben. Als zo'n luchtvloot Nanking aanvalt, zal ze haar doel bereiken.

29 novemeber 1937

Ik hoop nog steeds dat Hitler ons helpt. *Een gewone, simpele man - als jij en ik* zal niet alleen diep medelijden hebben met de nood van zijn eigen volk, maar ook met de nood van China. Niemand van ons Duitsers of van de buitenlanders die er niet van overtuigd is dat één woord van Hitler, alleen van hem, zeer grote invloed op de Japanse autoriteiten zal hebben ten gunste van de door ons voorgestelde neutrale zone, en dat woord zal hij spreken!

28 december 1937

Iemand heeft het gerucht verspreid dat het vandaag de laatste dag is dat men zich kan laten registreren. Vele tienduizenden verdringen elkaar op weg naar het registratiekantoor. De straten in de zone zijn zo overvol dat je er te voet niet meer doorheen komt. De Duitse vlag op mijn auto baant moeizaam een weg voor me door die zee van lijven. Iedereen in de zone kent mijn auto met hakenkruisvlag. Ze duwen en persen om een gaatje te maken waar de auto door kan. Zo kom ik langzaam voorwaarts. Achter me sluit de opening zich meteen weer. Als ik vast kom te zitten kom ik er in het gedrang zeker niet makkelijk meer uit.

'Hallucinerend om te lezen ... De aantekeningen van John Rabe horen tot de belangrijkste egodocumenten van de 20ste eeuw.' - *NRC Handelsblad*

ISBN: 978 90 234 2913 5

Omvang: 384 bladzijden

Uitvoering: Paperback

Prijs: € 22.90

